

SENTÈNCIA 15-97 DE 16 DE JULIOL DE 1997

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VÀZQUEZ SOTELO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que el M. Iltre. Tribunal de Corts dictà Sentència en data 26 de febrer de 1.997 en la Causa de referència amb la següent part dispositiva: "FALLEM: Que hem de condemnar i condemnem a l'acusada Mª Lluïsa G.C. com a responsable penalment en el concepte d'autora d'un delictes major continuat d'emissió de xec sense provisió de fons, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de TRES MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL i al pagament de les despeses processals causades. I com a responsable civil la condemnem a abonar al Sr. Josep Mª A.R. la quantitat de 300.000.- pessetes. Atesa la data del delictes objecte d'aquest sumari, un cop ferma la Sentència s'aplicaran els beneficis de l'indult atorgat en data 7 d'abril de 1.996 per SS.EE. els Coprínceps d'Andorra".

II. RESULTANT: Que contra dita Sentència ha interposat recurs de Suplicació la representació lletrada de Mª Lluïsa G.C., per estimar que la Sentència ha infringit les normes relatives a la responsabilitat civil al no haver acceptat les al·legacions que la recurrent havia efectuat oportunament en la tramitació de la causa, en síntesi, consistent en que el denunciante i part acusadora no tenia legitimació activa en la causa per haver-se excedit del mandat, sostenint també que no podia acceptar-se l'afirmació de la Fiscalia i de la acusació particular sobre la vigència de la Llei Uniforme de Ginebra sobre lletra de canvi relativa als xecs.

III. RESULTANT: Que el recurs fou admès a tràmit, compareixent davant aquest Tribunal el recurrent, formulant les seves al·legacions d'impugnació del recurs tant el Ministeri Fiscal com la contrapart, assenyalant-se dia i hora per a la celebració de la Vista, que tingué lloc

informant les parts i quedant els autes del recurs Vist per Sentència.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que el recurrent fonamenta el seu recurs contra la Sentència del M. Iltre. Tribunal de Corts -segons consta en els seus escrits i segons exposà en l'informe a la Vista- en que no és d'aplicació la Llei Uniforme de Ginebra sobre el xec, perquè no està incorporada a l'ordenament jurídic andorrà al no haver estat ratificada com a Convenció internacional. A aquells arguments s'hi oposà el Ministeri Fiscal al·legant que tota la legislació europea en matèria mercantil està adaptada a la Llei Uniforme i que en tot cas la recurrent ha reconegut els fets pels que fou acusada, assenyalant també que el delictes d'emissió de xec sense provisió de fons protegeix el tràfic mercantil, sent l'endossament inherent a tots els títols valors. L'acusació particular al·legà que el xec impagat té la quantia mínima exigida pel Codi Penal per a la seva consideració com a delictes i que mitjançant l'endós el que es feu fou substituir la persona del creditor sense permís del deutor, cosa que és possible a diferència de la substitució del deutor sense acceptació del creditor.

II. CONSIDERANT: Que l'aspecte penal dels fets no és pròpiament objecte de recurs, donat que consta documentada de forma indubitada la expedició dels tres xecs així com la manca de pagament del total d'aquells efectes, sumat tot a l'express reconeixement dels fets realitzats per la processada. L'objecte del recurs queda reduït a la qüestió de la responsabilitat civil que imposa la Sentència condemnant a pagar al querellant la quantitat de 300.000.- pts com a diferència pendent de pagament entre l'import total de 778.790.- pts i la quantitat ja entregada per la Batllia (478.790.- pts) per existir conformitat sobre ella entre les parts. Sobre aquest extrem, més que qüestionar la vigència a Andorra de la Llei Uniforme de Ginebra i dels Convenis Internacionals sobre efectes mercantils, s'ha de recordar que la Jurisprudència andorrana, tant la del M. Iltre. Tribunal de Corts com la d'aquest Tribunal Superior, partint del principi fonamental que el delictes de xec sense fons el que protegeix com a bé jurídic és la seguretat i la confiança del tràfic jurídic mercantil, la responsabilitat civil que pot anar unida a la penal de lliurament del xec sense fons pot remetre's al judici civil

que correspongui, en el que, al marge de les implicacions penals les parts discuteixin sobre les seves condicions de creditors i deutors. A l'igual que en altres Sentències es considera procedent que la pròpia Sentència que estableix la condemna penal imposi també la condemna al pagament de la quantitat civil resultant, aspecte jurisprudencial que no ha estat del tot harmonitzat. Ara bé, acceptant com a procedent que la Sentència pugui condemnar penalment pel delictes de xec sense fons així com al pagament de la responsabilitat civil representada pel xec, això solament serà possible quan aquella responsabilitat no es discuteixi o almenys estigui molt clara, de manera que hi càpigui formular aquell pronunciament en condicions d'adequada fiabilitat. La Sentència així ho fa per entendre (segons diu en el seu 4t Considerant) que la transferència de 300.000.- pts realitzada en data del 7 de març de 1.995 (per error material es diu 1.997) "no pot aplicar-se al pagament parcial del total de l'import dels xecs per ser de data molt anterior al lliurament d'aquests". Però compte tingut que el Batlle acordà dipositar a la Batllia el dit import a resultes del que es resolguí i de les al·legacions realitzades en el sumari i en el judici per la processada en el sentit que ella quan signà i entregà els xecs no tenia coneixement d'aquella transferència, tenint en compte que entre les parts (a través de la societat Culcesa SA.) han mitjat relacions comercials diferents i complexes, resulta prudent en aquest cas deixar pendent i remetre a la via del procés civil que correspongui la qüestió de la responsabilitat civil, sense pronunciar-se sobre ella en la sentència que tanqui la causa de referència i el present recurs.

III. CONSIDERANT: Que pel que s'ha exposat procedeix confirmar la Sentència en el que respecta a la condemna penal imposada i revocar-la únicament en quant a la responsabilitat civil de la condemna a pagar 300.000.- pts com a diferència existent entre l'import total dels xecs i la quantitat pagada, qüestió que es remet al procés civil que les parts poden iniciar.

IV. CONSIDERANT: Que a l'estimar-se parcialment el recurs procedeix declarar d'ofici les costes processals ocasionades.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, així com

els Usos i Costums i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Estimar parcialment el recurs de Suplicació interposat per Mª Lluïsa G.C. en la Causa i Rotlle de referència, contra la Sentència dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en data 26 de febrer de 1.996, en el sentit de deixar impregutjada la condemna civil que la Sentència imposa del pagament de 300.000.- pts com a quantitat pendent de pagament entre el total import dels xecs i la quantitat ja entregada, remetent aquesta qüestió al que procedeixi en el judici civil que sobre aquest objecte es pugui interposar per les parts.

2.- Confirmar la condemna penal establerta per la sentència, de tres mesos de presó condicional i pagament de les costes corresponents a la causa penal 38-1/96 imposada a la processada recurrent.

3.-Declarem d'ofici les costes processals corresponents al present recurs de Suplicació.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.